

HETPALEIS voert een jonglerende dood op in 'Doe de groeten aan de ganzen'

04/04/19 om 15:00

Els Van Steenberghe

Els Van Steenberghe is theaterrecensent.

De Nwe Tijd en HETPALEIS laten het publiek zwalpen tussen ontroering en schaterlachen in *Doe de groeten aan de ganzen* waarin een broer en zus de sterfdag van hun hond 'vieren'.

© Kurt Van der Elst

Een wand van smalle, donkerbruine planken die verticaal tegen elkaar geplaatst zijn, is het enige wat je ziet als je de zaal binnenwandelt waar *Doe de groeten aan de ganzen* speelt, de nieuwe worp van auteur en regisseur Freek Vielen in HETPALEIS voor iedereen vanaf zes jaar.

Vielen scoorde in HETPALEIS - samen met zijn gezelschap De Nwe Tijd - in 2017 al met *Niets*, een bewerking van de bestseller van Janne Teller. Dat boek werd een poosje verboden omdat het hoofdpersonage - een tiener - uit het leven stapt omdat hij de zin van het leven niet (meer) ziet. De voorstelling was, in tegenstelling tot wat een mens zou denken, een ode aan het leven.

Circuskunstenaar Danny Ronaldo ontpopt zich tot het wonderingrediënt van de voorstelling. Ook al ziet hij lijkleek en loopt hij er allesbehalve vrolijk bij. Er fonkelt deugnieterij in zijn ogen.

Ook in *Doe de groeten aan de ganzen* staat de dood centraal. Heel letterlijk, dit keer. Vielen schreef een verhaal over een broer (een innemende Tim David) en een zus (een soms iets te overdadig spelende Margo Verhoeven) die de sterfdag van hun hond Bobby vieren. Ze vieren, kortom, de dood. En dat heeft de dood gehoord. Zacht fluitend kondigt hij zijn bezoek aan én betreedt circuskunstenaar Danny Ronaldo de scène.

Ronaldo ontpopt zich werkelijk tot het wonderingrediënt van de voorstelling. Ook al ziet hij lijkleek en loopt hij er allesbehalve vrolijk bij. Zijn blik is als de blik van een trieste clown. De tristesse overheerst maar er fonkelt ook deugnieterij. Ziedaar, het tovermiddel om van een voorstelling over de dood een even grappige als ontroerende beleving te maken. Voor jong én oud.

De jongleer- en goochelfrantsen waarmee de dood uitpakt, verrassen iedereen én halen telkens de engel uit de scène wanneer die te triest dreigt te worden.

Want de jongleer- en goochelfrantsen waarmee de dood uitpakt, verrassen iedereen én halen telkens de engel uit de scène wanneer die te triest dreigt te worden. Zo transformeert de scène waarin broer en zus de dood trachten buiten te houden tot een deurenslapstick. Ook de scène waarin de drankjes worden geserveerd of ballonnen worden geblazen, ontlokken iederen een schaterlach.

Intussen wordt de scène almaar groter want de plankenwand schuift geruisloos almaar verder naar achter. Hoe groter het podium wordt, hoe groter de emoties én de frantsen van de dood worden. Dat leidt tot geweldig leuke scènes zoals de taartbakscène vol jongleerleute of de scène waarin muziekinstrumenten uit de hemel neerdalen. Maar het leidt ook tot ontzettend droeve scènes. Want de dood blijkt er niet alleen te zijn om de sterfdag van Bobby te herdenken...

Een circustheaterfeest met een zuurzoete toets én een overheerlijke slotverrassing waar jong en oud zich gretig aan tegoed doen.

We wringen ons in bochten om niet te veel te verklappen. Het goud van *Doe de groeten de ganzen* ligt voor het rapen in alle verrassingen. Vielen zorgt er ook voor dat zijn acteurs bijna nergens te pathetisch of te karikaturaal spelen. Dat is ook de verdienste van zijn poëtische tekst. Zo schreef hij een prachtige begincène waarin hij via de broers liefde vor vogels een link naar de loerende dood legt. Op het einde van de voorstelling bouwt Vielen opnieuw een scène in waarin de woorden het overnemen van het spel. Daar gaat hij helaas de mist in. Hij breidt er de clichés over iemand missen op ongemakkelijk slecht musicalwijze aan mekaar.

Ach, niets is perfect. Dus ook *Doe de groeten aan de ganzen niet*. Die scène is werkelijk de enige valse noot in dit onvervalste circustheaterfeest met een zuurzoete toets én een overheerlijke slotverrassing waar jong en oud zich gretig aan tegoed doen. Zo levert Vielen na *Niets* in 2015 ook in 2019 een van de allermooiste jeugdvoorstellingen van het jaar. Omdat hij heikele onderwerpen niet uit de weg gaat maar met speels genoeg en veel inventiviteit tot een wonderlijke theaterbelevens transformeert. Must-see!

Teaser:

Doe de groeten aan de ganzen van HETPALEIS en De Nwe Tijd is nog tot 7 april 2019 te zien in HETPALEIS en gaat volgend seizoen uitgebreid op tournee door Vlaanderen en Nederland. Alle info: www.hetpaleis.be